

Vegagerð í Suðuroy

Siðan fólkalokkssamgongan fekk valdið á lötingi er nærum einki oyra jattað til Suðuroy.

Tey arbeði, sum nú fara fram, er peningur áður jattaður til.

Tað sær tí lögið út, at Föroyatíðindi fortelur, at núsitandi Landsstýri hefur jattað pening til neyðhjálpararbeið í Suðuroy.

Hevur nakar logið hetta — ella er tað framkomið í dreyri fyri blaðstj. Föroyatíðindi's?

Dagblaðið ber skeiv tíðindi

Viðv. tí ið Dagblaðið sigur frá fiski mannafundinum í Havn skulu vit loyva okkum at viðmerkja, at tað er skeivt, tá ið blaðið sigur at Danbjörg fanst at Föroya Fiskimannafelag, tí aðrir enn fiskimenn vóru bodnir til fundin. Slíkt segði Danbjörg einki um; men hann hað fiskimenn hava ein annan fund aftur har einans fiskimenn vóru tilstaðar, so kunnu fiskimenn betri samráðast sínámillum um hesa álvarsomu stöðu, sum vit í lötuni eru í.

»Høddaberg«

varð seldur við tvangssölu fyri stuttum.

Suðuroyar Fiskimannafelag beyð hann upp í 65 tús. krónur, so sjóveðrætturin nærum er bjargaður.

Sjóvinnubankin beyð yvir við kr. 65025 og fekk so trolarin.

AVGRUNDIN

»Kostbare máner« eitur grein í »Dimmalætting« seinasta miðvikudag, har blaðið harmast um, at skipin ligga. Jú, sanniliga er hetta harmuligt; men Landsstýrið er yvir semingsmanninum og kann lata hann vita, at hann ikki hefur rætt til at ligga í Vestmanna við lúna, sjálvt um fiskimenn ikki vilja taka við öllum, sum reiðarar krevja at fiskimenn skulu boyggja seg fyri. Greinin í »Dimmalætting« endar við hesum orðum: »Hvis der ikke inden april skulde vise sig nogen mulighed for forhandlingsvilje mellem fiskere og redere, er der vel ingen anden udvej end at parterne forhandlere ærligt indser, at de ikke har været opgaven voksne, og som følge deraf stiller deres mandater til rådighed for andre, som med større positiv indstilling kan søge at finde frem til en løsning.«

Nógv rættari hevði verið, um »Dimma« vendi hesi orð til teirra, sum stýra Föroyum í dag, og sagt við teir, at teir tykjast ikki at vera uppgávuna vaksni, tá ið teir ikki kunna seta semingsmannin á pláss við tingingarborðið, har sum hann av sonnum eigur at sita í hesum álvarsomu dögum.

Ella kanska sami lúni er í Tinganesi og fólkalokkssambandsamgonguni á tingi eisini — helst er hetta tann veruliga orsök til at landið nærkast móti avgrundini fyri hvønn tíma, ið nú fer fyri einki, meðan full av fiski er við Suðurlandið — tað sigst, at slík mongd av fiski ikki hefur verið í mannaminni.

Kapitalistalýndið kostar Föroyum hundradir av túsundum krónum fyri hvønn dag, ið nú fer fyri einki.

Er tað so galið?

Í »14. September« løsu vit nú ein dagin hesi orð: »Louis Zachariasen og Hákon Djurhuus eru farnir til Göteborg fyri at keypa telefon«. Vit kvukku öll leys frá, tí vanlukkan ið hendi tá ið hesir menn keyptu ta dýru telefon sum kom landi okkara á knóini er öllum enn í huga. Skal tað sama nú henda einaferð afturat? Soleiðis hugsaðu öll og ótaðust; men tá ið vit kannaðu gjøllari eftir hesum, söu vit, at hetta er ein fimm ára gomul søga, sum »14.« nýggjar aftur. Tá lættnaði hjartað, sjálvt um öll halda at slíkan sorgarleik eigir »14.« at lata vera við at minna fólk aftur á. Men menniskjan er ill — tak t. d. »Dagblaðið«, ið sigur at tað er ikki bara Sjóvinnubankin, men so mangt annað, og so nevnir blaðið vinnulánsgrunnin, sum fór á húsagang av tí at fólkalokkssambands samgongan ikki vildi greiða atkvøðu fyri uppskoti javnaðarmanna um kontrol við keypi av trolarum. Jú, sanniliga — sorgarleikirnir eru mangir og nervaniðurbrotandi at hugsa um. Hvi ikki tíga um tilíkar yvirklassa missgerðir?

Framh. av 1. síðu.

Læknastríðið . . .

Stríðsspurningur

Sum kunnugt er Vágalæknin Eivind Rubæk Nielsen settur sum sjúkráhuslækni í Klakksvík frá 1. apríl. Í lötuni røkir dr. Halvorsen hetta starv. Eisini hann hevði sòkt embætið, men tá ið hann m. a. ikki er limur í »Almindelig dansk Lægeforening«, orsakað av at hann nøktar at gjalda 601,50 kr., ið hann varð dömdur at gjalda í sakarumkostningum, tá ið nationala stöðda hansara undir krígunum var til kanningar, kundi hann ikki fáa embætið.

Hetta tykist at hava verið avgerandi fyri stöðuna hjá sjúkráhusstjórnini, tá ið teir hava sett nýggjan lækna.

Í sjúkráhusstjórnini eru 5 limir, 2 valdir av danska innanríkisráðnum: Ríkisumboðsmaðurin Vagn-Hansen og landslæknin H. D. Joensen og 3 valdir av lötinginum: lötingsmennirnir P. M. Dam og Trygvi Samuelson og Robert Joensen, kommunuskrivari í Klakksvík. P. M. Dam og Robert Joensen vóru ikki á fundi, tá ið nýggi læknin varð settur.

NORÐOYINGAR SAMDIR

Beinan vegin sum tað frættist, at Halvorsen ikki hevði fingið starvið, varð ein adressa sett í gongd, og úrslitið varð, at 96 pst. av íbúgvvarunum í læknaðóminum kravdu, at Halvorsen skuldi vera verandi. Siðani hava samráðingar farið fram við myndugleikarnar um at broyta avgerðina hjá sjúkráhusstjórnini sambært fólkalýðin, men hetta hefur ikki eydnast.

96 og 100 pst.

Tað man tykjast mongum lögið, at so nógv stríð er uppkomið um henda spurning. Sum áður sagt eru 96 pst av íbúgvunum í Klakksvík læknaðómi fyri at hava Halvorsen. Lesararnir vilja hava verið varir við, at bæði her í blaðnum og Dimmalætting hava Vágamenn sagt frá, at teirra lækni Rubæk Nielsen er so nógv avhildin har vesturi, at um teir fóru við einari líknandi adressu, vildi 100 pst. av fólkinum í Vágum verið fyri at havt hann.

Fólksins stöða kann væl ikki sigast greiðari.

SJÁLVIÐ YVIRTAKA SJÚKR- AHÚSIÐ

Norðoyingarnir siga, at teir ikki vilja gevast, sjálvt um teir ongar sömdir vinna fyri krøvum sínum. Gerst tað neyðugt, vilja teir sjálvir yvirtaka sjúkráhusið,

Ikki neisti av sannleika í skrivning Fjúrtaða

Fjúrtaði er nú komin so langt burtur frá sannleikanum og verunleikanum í samband við innlimin í D.S.F., at hann, sum eina seinastu roynd, roynir at fáa föroyskar arbeidarar at trúgva, at limagjaldið, ið föroysk verkafólk kom at gjalda til D.S.F., verður latið aftur sum stuðul til Föroya javnaðarflokk.

Bláskeiv ósannindi, sjálvandi. Blást verður, at donsku fakfelögin árliga lata ein vissan stuðul til blaðið Social-Demokraten, og at tað sama vil gera seg galdandi í Föroyum.

Tað er rætt, at donsku fakfelögin styðja Social-Demokraten, ið teir sjálvir geva út; og hvat er náttúrligari enn at fakfelögin -arbeidararnir- styðja sítt egna blað, ið av sonnum eigur stóran lut í teimum stórsigrum, ið danskir arbeidarar hava vunnið gjøgnum tíðina, — sjálvandi leggja teir allan dent á at halda fremsta stríðsvápn sítt í slíkum skili, at tað av sonnum kann rokja sítt ábyrgdar og týðningarmikla starv.

Tær 8000 kr., ið föroysk verkafólk koma at gjalda til D.S.F., koma sjálvandi onnum öðrum til góðar enn föroyskum verkafelögunum.

Tá ið Fjúrtaði vil gera tað til nakað heilt annað, so er tað

TÖRSHAVNAR LÍKKISTUGOYMSLA

hevur telefon nr. 706

ymiskir prísir

JACOB C. JOENSEN
snikkari

og sjálvir bera rakstrarútreiðslurnar.

Hetta prógvar best tað álvarsemi, ið liggur aftanfyrir ófrávikuligu krøvum teirra.

HÁKUN TAGDI ÓLA Í SKÚLA BURTUR

Tað, sum Klakksvíkingar vístu seg at vera serliga misnógðar við, var, at lötingsmaður teirra, landsstýrismaður Hákon Djurhuus ikki kleiv í tvey á hesum fundi, og samfelt ljóðaði tað allastaðni: at Hákon skuldi sita so frálíkur, tað hövdu teir ikki væntað. Hvat fer hann at siga, tá ið hann nú kemur norðurfurt?

Heldur ikki Óli í Skúla var á fundinum. Onkur vil halda, at hann hevði havt ein fingur við í spelinum, tá ið læknin varð settur. Teir hövdu biðið hann koma við, men sum onkur tók til: »hann var í staðin fyri farin til Fuglafirðar at kröva seg.«

»TERNAN« OG »THORSHAVN«

Klakksvíkingar böðu fyrst um at fáa »Ternuna«, ið liggur norðuri í Klakksvík, at fara suður við, men hetta noktaði Hákon Djurhuus teimum. »Ternan« hevur í lötuni einki siglingarloyvi og kann sostatt ikki nýtast til ferðafólkaflutning.

Siðani böðu teir ríkisumboðsmannin um at fáa »Thorshavn«, men eisini hann noktaði. Hann vildi ikki leiga »Thorshavn« til »ballade«, sum hann tók til.

Stríðið tykist at harðna í hvørjum. Nú verður brátt tíð hjá T. E. (Tummasi og Ewaldi) at fara undir eina nýggja »Fischers drapa« í Dimmalætting.

ikki annað enn ein ósonn reingjan av verunleikanum. Sum aðrastaðni frásagt, er skrivning Fjúrtaða um danskan peningaligan stuðul til Föroya javnaðarflokk sannleiksreingjan av sama slag — ella rættari sagt: illgitan og lygn.

Við at illgita javnaðarflokkin at hava politiskar ætlanir í samband við innlimingar-spurningin, vónar Fjúrtaði, at tað skal eydnast honum, at fáa föroyskar arbeidarar at siga nei til samvinnu við donsku starvsbrøður sínar. At teir harvið forkoma virðismiklum menningarlíkindum hjá arbeidarafjöldini, leggja teir vertin í.

Föroyskir læknar, lögróðingar, lærarar, sjúkrasyrstrar, jarðamóður, ja, stutt sagt allir stættir uttan arbeidarar og fiskimenn eru í felag við starvssystur og starvsbrøðum sínum í Danmark. Tað er væl eingin — heldur ikki Fjúrtaði — ið vil finna uppá at siga at hesi hava havt nakað tap, nakran miss ella afturstig av hesum felagskapi.

Nei, alt annað.

Kannið bert teirra arbeidskor og lønarlíkindi. Tað er ikki smávegis, ið hesi hava vunnið, men hóast alt vil Fjúrtaði forða arbeidarum og fiskimennum at fáa lut í líknandi vinningi.